Painos on nyt 5340

TOVERITAR

Amerikan suomalaisten työläisnaisten äänenkannattaja

Organ of the Finnish Working Women in America

N:ro 22. TIISTAINA, TOUKOK. 30 P. — TUESDAY, MAY 30. 1916 — Kuudes vuosik.

Nurjan yhteiskuntajärjestelmän seurauksia

Yhdysvaltain hallituksen expertit ovat antaneet sen lausunnon, että köyhyys tappaa enemmän ihmisiä kuin sota.

Hallituksen terveydenhoitohallinnon ylivälskäri Blue on antanut sen lausunnon, että viisikymmentä prosenttia visseistä taudeista johtuneista kuolemista voitaisiin estää.

Teollisuus-suhteita tutkinut komissioni on antanut sen lausunnon tutkimuksiensa tuloksina, että 250,000 miestä, naista ja lasta surmataan ja 4,700,000 loukkaantuu joka vuosi Yhdysvaltain teollisuus- ja kilpailu- ja riistojärjestelmän seurauksena.

Estettävissä olevat kuolemantapaukset tässä maassa ovat suurempilukuiset kuin Europan sodan tuottama mieshukka, sanoo kenraali Gorgas. Tiede todistaa että tautien suurin syy on köyhyys ja että tauteja ei koskaan voida poistaa niin kauan kuin ihmisten täytyy elää köyhyydessä ja ahtaudessa.

Ja niiden kuolemien lukuun, mitä teollisuuden tuoksinassa joka vuosi tapahtuu ei vielä ole laskettu sadan tuhannen pienen lapsen kuolemaa tässä maassa, joka luku lapsia kuolee joka vuosi ennenkuin lapset ehtivät täyttää ensimäisen ikävuotensa.

Tilastot osoittavat, että tässä maassa on 1,250,000 työläistä yhteiskunnan elätettävänä, joiden ylöspito tulee valtiolle maksamaan $220,000,000 vuodessa. Tässä maassa on 3,127,000 leskivaimoa kuudenkymmenenviiden vuoden ijässä, joista kolmekymmentäkaksi prosenttia on vailla välttämättömimpiä elämän tarpeita ja yhdeksänkymmentä prosenttia on siinä asemassa että heiltä puuttuu tarpeelliset ja välttämättömät elämän mukavuudet.

Nykyään yhteiskunta ylläpitää kaikkien muiden köyhien lisäksi yli miljoonan hengen köyhäinhoitoloissa ja muissa laitoksissa.

Kun perheenisä kuolee ja vaimo jää pienten lasten kanssa yksin on hän pakoitettu menemään ansiotyöhön ja lapset jäävät vaille tarpeellista hoitoa ja hoivaa. Palkka mitä nämä lesket voivat ansaita on kovin pieni ja useammassa tapauksessa he joutuvat tekemään pitkiä työpäiviä kovin epäterveellisissä työoloissa.

Mutta kurjuutta ei ole yksinomaan leskien ja orpojen keskuudessa. Tilastot osottavat että sellaisten työläisten keskuudessa, missä isät ansaitsevat vähemmän kuin kymmenen dollaria viikossa kuolee 256 lasta jokaisesta tuhannesta, jotavastoin niiden työläisten keskuudessa, missä isät ansaitsevat kaksikymmentäviisi dollaria viikossa ja siitä ylöspäin kuolee ainoastaan 84 lasta jokaisesta tuhannesta.

Ja tilastot myöskin osottavat, että enempi kuin kolmekymmentä prosenttia kaikista miespuolisista työläisistä ansaitsee vähemmän kuin kymmenen dollaria viikossa, lähes seitsemänkymmentäviisi prosenttia ansaitsee vähemmän kuin viisitoista dollaria viikossa ja ainoastaan noin kymmenen prosenttia ansaitsee enemmän kuin kaksikymmentä dollaria viikossa.

Lähes seitsemänkymmentäviisi prosenttia naisista, jotka tekevät työtä tehtaissa, kauppapuodeissa ja pesulaitoksissa ansaitsee vähemmän kuin kahdeksan dollaria viikossa ja lähes viisikymmentä prosenttia vähemmän kuin kuusi dollaria viikossa.

Ja meidän suurimmassa kaupungissamme on koululapsista 12—20 prosenttia nälkiintyneitä, ravinnon puutteessa kuihtuneita sekä ruumiillisesti, että sielullisesti, ja lapsia kuolee ravinnon puutteessa tuhansittain joka vuosi.

Missä on se jumala joka tällaisen yhteiskuntajärjestelmän on säätänyt? Vastatkaa te, jotka aina panette kaikki jumalan syyksi, ettekä tahdo kantaa vastuunalaisuutta omilla harteillanne niin paljoa, että viitsisitte edes ottaa selvää olevista yh-

(Jatkoa toisella sivulla.)

AINOASTAAN NAISILLE

Huom.! Tässä kirjotuksessa paljastetaan naisten huonoja puolia ja siitä syystä tätä ei ole tarkotettu miesten luettavaksi.

Kansainvälinen sosialistipuolue tunnustaa työväenliikkeen kolme toiminnallista haaraa, nim. poliittisen, taloudellisen ja osuustoiminnallisen. Näitä kolmea haaraa ei suinkaan yhteen sido ainoastaan se, että kukin haara antaa vaan siveellisen tunnustuksen toisilleen. Niitä sitoo, niitä tulisi sitoa yhteen työväen jokapäiväinen luokkatoiminta, luokkataistelu.

Mutta muistammekos me työläiset aina tätä, edes me valistuneetkaan työläiset. Ei lähes-kään. Silloin kyllä kun jollakin teollisuusalalla puhkeaa lakko joko työväestön aseman parantamiseksi mainitulla työalalla tai jos työläiset lakkoutuvat saadaksensa järjestönsä tunnustetuksi, me kyllä autamme heitä keräämällä lakkoavustusta ja annamme heille myötätuntomme ja siveellisen tunnustuksemme. Mutta kun tämä heti on ohi ja tällakin hetkellä ja aina joka aika ympäri vuoden me teemme jokapäiväisessä elämässämme paljon enemmän vastusta ja vahinkoa järjestyneelle työväelle ja työväen järjestymismahdollisuudelle kuin mitä koskaan voimme lakkoavustuksillamme ja siveellisellä tunnustuksella ja myötätunnolla korvata.

Ja suuren suuria syyllisiä tässä olemme me työläiset, työläisperheiden emännät. Me jotka pidämme huolta perheidemme muona- ja vaatevarastoista; me jotka määräämme mihin työläisten tulot kulutetaan. Me vahingoitamme järjestynyttä työväkeä juuri siinä, että enimmäkseen aina ostamme kaikkea muuta vaan ei järjestyneen työväen tuottamaa, käsittelemää ja myymää tavaraa.

Olen tehnyt sen havainnon, että kauppiaatkin tietävät, ettei naisia varten tarvitse varata järjestyneen työväen tuottamaa tavaraa, sillä eivät naiset sitä kumminkaan osta. Hiljan ostin itselleni kengät. Kyselin union kenkiä. Useassa puodissa oli kyllä miesten kenkiä, joissa oli union leima, mutta ei yhdessäkään löytynyt union leimalla varustettuja naisten kenkiä. Minä en siis saanut union kenkiä. Mutta jos naiset yleisem-

(Jatkoa toisella sivulla.)